

สิ่งที่คุณสามารถทำได้

1. **เรียนรู้สัญญาณบ่งชี้** สัญญาณบ่งชี้ของเรา ซึ่งเป็นบัตรขนาดกระเป๋าสตางค์ที่พกพาได้สะดวก และมีรายการสัญญาณบ่งชี้สำคัญ ๆ ให้เลือกถึง 17 ภาษา คุณสามารถแจกบัตรเหล่านี้ให้แก่บุคคลต่าง ๆ ที่อาจพบเห็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในพื้นที่เฉพาะแห่งของคุณ โปรดเรียนรู้เพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ : www.dhs.gov/bluecampaign

2. **แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการค้ามนุษย์**

หากต้องการรายงานการกระทำที่สงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์ หรือขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายระดับประเทศ กรุณาโทรศัพท์ติดต่อที่หมายเลข 1-866-347-2423 หรือส่งเบาะแสทางระบบออนไลน์ที่เว็บไซต์ www.ice.gov/tips

ทุกคนทั่วโลกสามารถรายงานการกระทำที่สงสัยว่าเป็นอาชญากรรมไปยังบริการสายด่วนแจ้งเบาะแสของหน่วยสืบสวนเพื่อความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (Homeland Security Investigations: HSI) ซึ่งเปิดบริการตลอดเวลา 24 ชั่วโมงทุกวันไม่เว้นวันหยุด โดยสามารถติดต่อสายด่วนแจ้งเบาะแสจากต่างประเทศได้ที่หมายเลข 802-872-6199 เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญจะบันทึกรายงานจากประชาชนทั่วไปและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในกรณีที่เกี่ยวข้องทางกฎหมายมากกว่า 400 ฉบับที่ HSI บังคับใช้ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ด้วย

คุณสามารถโทรศัพท์ติดต่อศูนย์ทรัพยากรเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์แห่งชาติ (National Human Trafficking Resource Center : NHTRC) ที่หมายเลข 1-888-373-7888 เพื่อ :

- ขอความช่วยเหลือและติดต่อกับผู้ให้บริการในพื้นที่ของคุณ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำที่อาจเป็นการค้ามนุษย์ หรือ
- เรียนรู้เพิ่มเติมด้วยการขอรับการฝึกอบรม ความช่วยเหลือทางเทคนิค หรือแหล่งข้อมูล

NHTRC เป็นบริการสายด่วนโทรฟรีระดับชาติที่จัดไว้ให้เพื่อรับสายจากทุกแห่งในประเทศตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

และดำเนินการโดยองค์การนอกภาครัฐ

3. **ให้ความรู้แก่ตัวเองและชุมชนของคุณ** รับการฝึกอบรมแบบโต้ตอบทางระบบออนไลน์ เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และสัญญาณบ่งชี้อื่น ๆ ที่ท่านควรทราบ และชักชวนผู้อื่นที่ท่านรู้จักให้เข้ารับการฝึกอบรม กรุณาไปที่เว็บไซต์ : www.dhs.gov/bluecampaign

4. **บอกต่อ ๆ กันไป!** บอกเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับ Blue Campaign รวมทั้งโครงการต่าง ๆ ที่เราจัดเสนอ และวิธีที่ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการต่อต้านการค้ามนุษย์ จัดให้มีการฝึกอบรม “ระหว่างหยุดพัก” 5 นาที แก่เพื่อนร่วมงาน มิตรสหาย ครอบครัว และบุคคลอื่น ๆ ที่สนใจ โดยไปที่เว็บไซต์ www.dhs.gov/bluecampaign

5. **ไปที่เว็บไซต์ของ Blue Campaign** หากต้องการรับการฝึกอบรมเพิ่มเติม วัสดุเอกสารสำหรับโครงการชุมชน วัสดุเอกสารเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีที่ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการต่อต้านเพื่อยุติการค้ามนุษย์ กรุณาไปที่เว็บไซต์ : www.dhs.gov/bluecampaign หรือคลิก “ชอบ” เราในเฟซบุ๊ก : www.facebook.com/bluecampaign หรือติดต่อเราที่ : BlueCampaign@hq.dhs.gov

ท่านสามารถทำอะไรได้บ้าง

การระบุดัวผู้เสียหายและการรายงานกรณีที่สงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์

ท่านสามารถทำอะไรได้บ้าง

ระบุตัวผู้เสียหายและรายงานกรณีที่สงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายอาจอยู่ตรงหน้า

ครู พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ ผู้นำทางศาสนา และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) เป็นสมาชิกในชุมชน และมีโอกาสที่จะประสบพบเห็น—รวมทั้งระบุตัวและช่วยเหลือ—ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ท่านควรเรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาณและตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เพราะเป็นขั้นตอนแรกที่จะช่วยให้สามารถระบุตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และนำนักค้ามนุษย์เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนของท่านมีความปลอดภัย

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อยู่ในชุมชนของเรา

คนเหล่านั้นมีทุกวัย เชื้อชาติ เพศ หรือสัญชาติ รวมทั้งพลเมืองสหรัฐฯ

คนเหล่านั้นอาจมีหรือไม่มีสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมาย และอาจพบผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ทั้งในตลาดแรงงานทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย บางคนถูกล่อลวงด้วยคำสัญญาหลอกว่าจะมีงานรายได้ดี หรือแม่กระทั่งมอบความรักให้ โดยจะพบคนเหล่านั้นในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ภัตตาคาร โรงเรียน บ้าน โรงแรม ร้านอาหาร บริเวณก่อสร้าง ฟาร์ม สถานีรถโดยสารและรถไฟ ท่าอากาศยาน สวนสาธารณะชุมชน จุดจอดรถบรรทุก และบริเวณจอดรถพักริมทางหลวง หรือในสถานอาบอบนวด บาร์ และคลับเปลื้องผ้า คนเหล่านั้นมักถูกบังคับหรือมีบังคับให้ตกอยู่ในภาวะจำยอมภายในบ้าน เป็นแรงงานในไร่หรือโรงงาน หรือแรงงานบังคับแบบอื่น หรือการค้าประเวณี (โสเภณี) ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง เยาวชนทุกคนที่ถูกชักนำให้มีส่วนร่วมในการค้าประเวณีคือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

นักค้ามนุษย์ดำเนินการอย่างไร

นักค้ามนุษย์ออกค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีใครช่ยรองรับทางสังคม โดยจะมองหาผู้ที่มีจุดอ่อนอันเนื่องมาจากเหตุผลต่าง ๆ นานา รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ความรุนแรงในบ้าน ภัยพิบัติตามธรรมชาติ หรือความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง นักค้ามนุษย์ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อดักและผูกมัดเหยื่อให้ตกเป็นทาส โดยไม่เพียงแต่ใช้ความรุนแรงหรือการข่มขู่เท่านั้น แต่ยังใช้การบีบบังคับทางจิตใจด้วย ภาวะชอกช้ำแบบนี้อาจรุนแรงถึงขั้นที่ผู้เสียหายหลายคนไม่คิดว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อ หรือคิดขอความช่วยเหลือ แม้อยู่ในสถานที่สาธารณะที่มีผู้คนพลุกพล่าน

โดยปกติ นักค้ามนุษย์ดำเนินการโดย :

- ใช้ความรุนแรงหรือการข่มขู่บุคคลหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลผู้นั้น
- ทำอันตรายหรือกีดกันไม่ให้ได้รับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำ หรือการพักผ่อนนอนหลับ
- ให้คำสัญญาหลอกว่าจะรักหรือเป็นมิตร
- ให้คำสัญญาหลอกว่าจะมีงานรายได้ดีและบ้านที่อยู่สบาย
- กีดกันผู้เสียหายมิให้เข้าร่วมพิธีทางศาสนา
- จำกัดการติดต่อกับเพื่อนฝูงหรือครอบครัว
- จำกัดเสรีภาพที่จะเดินทางไปไหนมาไหน
- ควบคุมเอกสารประจำตัวของผู้เสียหาย
- ข่มขู่ว่าจะถูกเนรเทศหรือดำเนินการตามกฎหมาย และ/หรือ
- หักเงินเดือนหรือค่าจ้างเพื่อชำระหนี้ที่อ้างว่าติดค้างอยู่

สัญญาณบ่งชี้การค้ามนุษย์

เมื่อท่านระบุตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และแจ้งเบาะแส ก็เท่ากับท่านทำหน้าที่ในการช่วยให้ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายสามารถช่วยชีวิตของผู้เสียหาย ซึ่งหมายความว่าท่านคือผู้ช่วยชีวิตผู้เสียหายรายนั้น ท่านสามารถช่วยให้ผู้เสียหายติดต่อกับบริการต่าง ๆ เช่น การรักษาพยาบาลร่างกายและจิตใจ ศูนย์พักพิง การฝึกงาน และความช่วยเหลือด้านกฎหมาย เพื่อฟื้นฟูเสรีภาพและศักดิ์ศรีของบุคคลผู้นั้น ความปลอดภัยของตัวท่านเองและผู้เสียหายมีความสำคัญอย่างยิ่ง ฉะนั้นอย่าพยายามเผชิญหน้ากับผู้ที่สงสัยว่าเป็นนักค้ามนุษย์โดยตรง หรือเตือนให้ผู้เสียหายทราบที่ท่านรู้สึกสงสัย ไม่ว่าในขณะใดก็ตาม การมีหรือไม่มีสัญญาณบ่งชี้ใด ๆ ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ว่าเป็นการค้ามนุษย์เสมอไป เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะเป็นผู้สืบสวนสอบสวนกรณีที่สงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์

- ดูเหมือนบุคคลผู้นั้นตัดขาดจากญาติมิตร องค์กรชุมชน หรือสถานที่นับถือศาสนาหรือไม่
- เด็กไม่ไปโรงเรียนหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงกะทันหันหรือเห็นได้ชัดเจนหรือไม่
- เยาวชนมีส่วนร่วมในการค้าประเวณีหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมีการรับรู้ผิดปกติ หรือสับสน หรือแสดงสัญญาณว่าถูกทำร้ายทางจิตใจหรือร่างกายหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมีรอยฟกช้ำในระยะต่าง ๆ ของการสมานแผลหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมีความหวาดกลัว ขาดกลัว หรือยอมจำนนหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นแสดงสัญญาณว่าไม่ได้รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ พักผ่อน หรือได้รับการดูแลสุขภาพหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมักมีผู้ติดตามที่ตัวเองต้องคล้อยตามอยู่เสมอหรือไม่ หรือผู้ที่ดูเหมือนคอยควบคุมสถานการณ์ เช่น สถานที่ที่จะไป หรือผู้ที่จะพูดคุยหรือไม่
- ดูเหมือนบุคคลผู้นั้นถูกสอนให้ตอบคำถามหรือพูดหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นไม่มีสมบัติส่วนตัวและดูเหมือนไม่มีสถานที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่
- บุคคลผู้นั้นมีเสรีภาพที่จะเดินทางไปไหนมาไหนหรือไม่ บุคคลผู้นั้นมีอิสระที่จะเดินทางออกจากที่ที่อาศัยอยู่หรือไม่ มาตรการรักษาความปลอดภัยมีลักษณะที่ไม่สมเหตุผลหรือไม่